

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202347
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418202347.4

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu J. S., K..XX.XX.XXXX, O. Z. K.Q. X, XXX XX S. proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:47 967 692 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX na výkon zrážok zo mzdy žalobcu.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania a žalobcovi náhradu trov konania nepripisovať.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 23.10.2018 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.7.2011 na výkon zrážok zo mzdy žalobcu.
2. V podanej žalobe sa žalobca súčasne domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2011 na výkon zrážok zo mzdy žalobcu, do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň zamestnávateľovi žalobcu (pre účel konania o nariadenie neodkladného opatrenia ho označil ako žalovaného v 2./rade) povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2011 s tým, že voči zamestnávateľovi si žiadne iné nároky neuplatňuje.
3. Žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval žalobca tým, že dňa 22.7.2011 on a spoludlžník Y. O. uzatvorili s pôvodným veriteľom Poštovou bankou, a.s. zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX ktorá je typovou formulárovou zmluvou so znením vopred pripraveným veriteľom. Tvrdil, že súčasťou zmluvného formulára bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v bode 3.9 zmluvy o úvere, pričom v čase uzatvorenia zmluvy nemal vedomosť, že uzatvára aj dohodu o zrážkach zo mzdy. O jej existencii sa podľa svojho tvrdenia v žalobe dozvedel až na základe informácie od svojho zamestnávateľa, ktorému bol dňa 10.9.2018 doručený list „predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy“. Podľa žalobcu zmluva o úvere ako typový formulár mu neumožňovala zasiahnuť do jej znenia a ak chcel aby mu úver bol poskytnutý, musel predložený formulár podpísať. Uviedol, že dohoda umožňuje, aby žalovaný vymohol plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, že žalovaný diktuje jednostranne výšku dlhu bez odsúhlasenia súdom pričom jeho zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy ktoré on nemá možnosť priamo zastaviť či obmedziť. Poukazujúc na § 53 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 5a ods.1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 39 Občianskeho zákonníka žalobca tvrdil, že nakoľko spotrebiteľská zmluva nebola súdom posudzovaná, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalovaný u zamestnávateľa žalobcu listom zo dňa 31.8.2018 uplatnil dohodu o zrážkach zo mzdy, zamestnávateľ začal s vykonávaním zrážok zo mzdy, hoci v prípade uplatnenia dohody jedná sa o absolútne neplatný

právny úkon. Vzhľadom na začatie výkonu zrážok zo mzdy je podľa žalobcu dôvod na bezodkladnú ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia čím sa okrem iného zabráni vzniku možného bezdôvodného obohatenia u žalovaného s tým, že dôvodné je nariadenie neodkladného opatrenia aj voči zamestnávateľovi, ktorý začal s výplatom zrážok zo mzdy, pričom ako voči platiteľovi mzdy si voči nemu okrem uloženia povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok žiadne iné nároky neuplatňuje. Ako ďalší dôvod na vyhovie návrhu žalobca označil skutočnosť, že žalovaný vykonáva zrážky zo mzdy na úhradu premlčanej pohľadávky, nakoľko Poštová banka, a.s. ako pôvodný veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný v celom rozsahu ku dňu 24.10.2013 a navyše premlčacia doba začala plynúť už splatnosťou nezaplatennej splátky. Žalobca v žalobe tvrdil, že pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. podal žalobu na rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, hoci nárok je premlčaný a daná rozhodcovská doložka je neprijateľná a teda neplatná. Podľa žalobcu sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, úprava pomerov jeho nariadením je potrebná, nakoľko v opačnom prípade je ohrozený jeho majetok bez súdneho preskúmania zmluvných ustanovení, čo preukazuje skutočnosť, že jeho zamestnávateľ už začal s vykonávaním zrážok.

4. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a pripojil k nej Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX, list „Predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy“ zo dňa 31.8.2018 s prílohami, výplacnú pásku za september 2018, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.10.2013, oznámenie výzvu na úhradu zo dňa 14.4.2016 a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn.XC/XXX/XXXX.

5. Uznesením zo dňa 20.11.2018 č.k.10Csp/173/2018-14 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť veriteľovi (tu žalovanému) zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a zamestnávateľovi žalobcu (v uznesení označenému ako žalovaný v 2./ rade) povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Keďže svojho zamestnávateľa žalobca označil za stranu sporu len pre časť konania o neodkladnom opatrení s tým, že žiadne iné nároky si voči nemu neuplatňuje, po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neodkladnom opatrení dňa 13.12.2018 pokračoval súd v konaní už len so žalovaným.

6. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 30.11.2018, v ktorom žiadal žalobu žalobcu ako nedôvodnú a neopodstatnenú zamietnuť. Mal za to a namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, keďže spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, lebo ten túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Vzhľadom na ustanovenie §53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv nielen na žalovaného, ale predovšetkým na dodávateľa - bankovú inštitúciu pôvodného veriteľa Poštovú banku, a.s., ktorá je dodávateľom. Nerozlučné spoločenstvo vzniká z povahy veci vždy tam, kde sa rozhodnutie o tejto veci musí vzťahovať na všetkých účastníkov tvoriacich procesné spoločenstvo na jednej strane. Zároveň žalovaný mal za to, že v tejto žalobe absentuje naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) CSP. Ak sa zamietajúca žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej, a to podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 1Cdo/26/07, 2Cdo/231/07, 1Cdo 91/2006. K vykonaniu zrážok už došlo, a teda žalovaný má za to, že pokiaľ by súd návrhu vyhovel, žalobca by následne podal ďalší návrh na splnenie povinnosti. O vykonaní zrážky zo mzdy v čase podania návrhu už žalobca vedomosť mal. Tvrdil, že nie je splnený predpoklad pre úspešnosť určovacej žaloby, nakoľko nie sú naplnené procesné podmienky. Žalobca podľa žalovaného nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Vzhľadom ku skutočnosti, že dôkazné bremeno nesie žalobca, je jeho povinnosťou preukázať, že zmluvu neuzatvoril slobodne s výnimkou prípadu, ak by v čase jej podpisu bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, respektíve jeho spôsobilosť by bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tendenčné tvrdenie a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad nesplnenia si povinnosti zmluvnou stranou. Je zrejmé, že v právnom štáte sú vzťahy medzi veriteľmi a dlžníkmi založené na očakávaní, že dlžníci si budú plniť svoje povinnosti a tiež, že štát bude túto zásadu podporovať a poskytovať veriteľom primeranú ochranu (PL ÚS 11/96). Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.13Co 994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.6C/197/2014.

7. Žalobca v replike trval na tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je tu neprijateľnou podmienkou, je neplatná, preto žaloba je dôvodná. Opätovne tvrdil, že pohľadávka na ktorú zrážky začali je premlčaná a poukázal na rozhodcovskú doložku uvedenú v žalobe, ktorá je neprijateľná, lebo nebola spotrebiteľom individuálne vyjednaná, je neplatná, na dôkaz čoho označil uznesenie Okresného súdu S. č.k.XEr/XXX/XXXX-42 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

8. Žalovaný v duplike zotrval na svojich predošlých tvrdeniach. K uzneseniu Okresného súdu S. č.k.XEr/XXX/XXXX-XX uviedol, že exekučný súd nemá zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku, zároveň z ustanovení CSP, zákona o rozhodcovskom konaní a exekučného poriadku vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, disponuje atribútom právnej záväznosti rovnako ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu, rozhodcovskú doložku preto nie je možné považovať za neplatnú len na základe rozhodnutia exekučného súdu. V súvislosti s tvrdením žalobcu o premlčaní pohľadávky poukázal na ust. § 101, § 110 a § 112 Občianskeho zákonníka s tým, že pre právo priznané právoplatným rozhodnutím rozhodcovského súdu platí desaťročná premlčacia doba a počas doby rozhodcovského konania premlčacia doba vzhľadom na § 112 Občianskeho zákonníka neplynula.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal s tým, že sa pridrižava svojich predošlých vyjadrení. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

10. Žalobca na pojednávaní trval na žalobe. K doterajším svojim písomným tvrdeniam dodal, že v máji 2018 súd v exekučnom konaní, v uznesení XEr/XXX/XXXX rozhodol, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, napriek tomu v septembri 2018 žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, po nariadení neodkladného opatrenia sa s ním žalovaný spojil, chcel sa s ním dohodnúť, no on s tým nesúhlasil vzhľadom na postup a praktiky žalovaného, ktorý napriek rozhodnutiu súdu o neprijateľných podmienkach v zmluve žiadal strhávať zrážky zo mzdy. K poukazu žalovaného na 10 ročnú premlčaciu dobu uviedol, že žalovaný mu poslal domov papiere o uznaní dlhu, ale on nič neuznal.

11. Pri svojom výsluchu žalobca na pojednávaní uviedol že k uzavretiu zmluvy došlo tak, že chodil platiť inkaso na poštu v Kežmarku, bola to malá pošta v OD Tesco a tam pri maličkom okienku keď platil inkaso sa ho spýtali, či nechce úver, že aby doniesol výplatné pásky, podľa toho sa uvidí koľko by mu vyšlo, cez to malé okienko podali mu zmluvu k podpisu, nebolo to ako v banke kde sa niekde pri stole uzatvára zmluva v klude, bolo to cez to malé okienko. Tvrdil, že na tlačive k vypísaniu bola mu daná len tá prvá časť, ktorá je vypísaná rukou, vypísala ju jeho bývalá manželka, pani O., zvyšnú časť dodatočne vytlačila banka ktorá za poskytnutie úveru si strhla 400,-eur, čo považuje za vysokú sumu. Celý proces dojednávania úveru bol veľmi rýchly, bolo to pri tom malom okienku, stáli za nimi ľudia ktorí čakali, chceli vyplatiť šeky, inkaso, povedali im tu máte, ak chcete podpíšte, potom im dali peniaze, to bolo všetko. O dohode o zrážkach zo mzdy im nikto nič nehovoril, nevysvetľoval, vôbec nevedel že tam také niečo je, dozvedel sa o nej až keď mu prišlo od zamestnávateľa, že mu budú vykonávané zrážky, po rozchode s manželkou sa dohodli, že tento úver bude splácať ona, keďže on splácal iný úver za jej mamu, no nevie či úver splácala a koľko, nie sú už v kontakte. Uviedol, že peniaze z úveru boli im vyplatené týždeň- dva po podpise tlačiva zmluvy, volali im že si majú prísť na poštu po peniaze a až vtedy im povedali, že si strhnú 400,-eur za poskytnutie úveru o čom im dovtedy nikto nič nehovoril. S peniazmi im potom vydali aj dopísané tlačivo zmluvy, podpisovali len ten jeden dokument, nič iné im nedali. Trval na tom, aby bolo rozhodnuté o povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ak to bude možné, po takom rozhodnutí by ešte chcel aby mu žalovaný vrátil 250,-eur, ktoré mu strhol zo mzdy.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých stranami predložených listinných dôkazov, vykonanie žiadneho z dôkazov v spore namietané nebolo. Okrem toho súd, vzhľadom na odvolávanie sa strán sporu na rozhodnutie v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde vykonal dokazovanie aj oboznámením obsahu exekučného spisu sp.zn.XEr/XXX/XXXX aj vzhľadom na § 295 CSP. Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobcu, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP). Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

13. Žalobca na dôkaz predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere lepšia splátka“ (čl.4 spisu). V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s., so sídlom Prievozská ul.2/B, 821 09 Bratislava, IČO:31 340 890 a ako klient- dlžník je tam označený žalobca, ako spoludlžník Y. O., a to tak, že do predtlačenej kolónie sú rukou vpísané osobné údaje o žalobcovi a spoludlžníkovi, o ich zamestnaní, príjme, potom v časti 2. je uvedené „Žiadosť o poskytnutie úveru“. Tam je rovnako do predtlačenej kolónie ponúkajúcich viaceré alternatívy výšky požadovanej sumy úveru (od 3.500,-eur do 17.000,-eur) vpísané, že žiadaná maximálna výška úveru je 10.000,-eur, žiadaná doba splácania úveru že je 10 rokov, žiadané že je čerpanie úveru na účet v Poštovej banke. V tlačive žiadosti je uvedené, že dlžník mal žiadať o poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia. Na ďalšej časti predloženého tlačiva je časť 3. a tam sú uvedené údaje o úvere, a to číslo zmluvy, výška úveru 10.000,-eur, výška mesačnej splátky 157,24 eur, výška úrokovej sadzby 11,9 % ročne, dátum prvej splátky 20.08.2011, dátum každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, počet pravidelných mesačných splátok 120, RPMN banky 13,46 %, priemerná RPMN na trhu 12,52 % a celková výška nákladov na poskytnutý úver 7.457,83 eur. V mieste určenom na podpis je uvedené, že dlžník (žalobca) a spoludlžník tlačivo podpísali v S. dňa 08.07.2011 a zástupca Poštovej banky.a.s. že tlačivo podpísal dňa 22.07.2011.

14. V časti 3 bod 9 zmluvy o úvere je drobným písmom uvedené, že podpisom tejto zmluvy dlžník aj spoludlžník, a to každý z nich osobitne uzatvárajú s bankou dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere v súlade s príslušným bodom Obchodných podmienok.

15. Právny predchodca žalovaného - Poštová banka, a.s. listom zo dňa 24.10.2013 oznámil žalobcovi, že v dôsledku porušenia zmluvy o úvere sa stala úverová pohľadávka k 24.10.2013 predčasne splatnou a vyzval ho k úhrade sumy 11.158,59 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

16. Listom zo dňa 31.08.2018 vyzval žalovaný zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy v prospech žalovaného a to až do úplného uspokojenia pohľadávky veriteľa, vrátane príslušenstva pohľadávky vo výške 19.634,74 eura. V uvedenom liste žalovaný žalobcovi zároveň oznámil, že pohľadávka zo zmluvy o úvere bola mu postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.02.2017 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom.

17. Žalobca predložil aj výplatnú pásku za mesiac september 2018 z ktorej vyplýva, že z jeho čistého príjmu vo výške 657,01 eur boli vykonané zrážky na „pôžičky“ vo výške 144,34 eur, pričom vychádzajúc z jeho ničím nespochybneného tvrdenia vykonávali sa mu zrážky práve na základe danej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej platnosť spochybňuje.

18. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu S. sp.zn.XEr/XXX/XXXX súd zistil, že na základe návrhu oprávneného Poštová banka, a.s. zo dňa 23.03.2015 na vykonanie exekúcie proti povinnému J. S. (tu žalobca) a Y. O. začalo sa exekučné konanie o vymoženie sumy 9.476,40 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu- Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn.H.-U. zo dňa 07.11.2014. O žiadosti súdneho exekútora JUDr. Michala Brožinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd uznesením zo dňa 24.05.2018, č.k.XEr XXX/XXXX-42 rozhodol tak, že ju zamietol z dôvodu, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v časti 3 bod 11 zmluvy o úvere v spojení s čl.10, II časti Všeobecných obchodných podmienok na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc je neprijateľným dojednaním, neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto exekučný titul z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu nie je materiálne vykonateľný a odporuje zákonu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2019.

19. Pokiaľ ide o právne posúdenie veci, dohoda o zrážkach zo mzdy ktorej platnosť žalobca žalobou spochybnil obsiahnutá bola v zmluve o úvere. Keďže pôvodný veriteľ s ktorým žalobca uzatvoril úverovú zmluvu je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver (žalobca aj jeho spoludlžník v zmluve boli označení ako fyzické osoby - nepodnikatelia), pričom v zmluve nie je vyznačený účel úveru, ktorý by ho vylučoval z režimu zákona o spotrebiteľských úveroch, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Aj samotná zmluva o úvere (viď jej bod 3.1 posledná veta potvrdzuje, že jednalo sa o spotrebiteľský úver).

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 22.07.2011, čo je deň uvedený na zmluve ako deň jej podpisu bankou, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

22. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

24. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 22.07.2011 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je

prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

33. Podľa § 3 ods.3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 22.07.2011 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

34. Podľa § 3 ods.5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 22.07.2011 proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

35. Podľa § 4 ods.2 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 22.07.2011 predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20110101>>.

36. Podľa § 4 ods.8 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 22.07.2011 predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

37. Súd, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania má za to, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu a preto jej vyhovel, a to z týchto dôvodov.

38. Pred tým než sa súd bude zaoberať samotnou platnosťou dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné uviesť, že žalovaný pristúpil k zrážkam zo mzdy na základe danej dohody pre pohľadávku vo výške, ktorá zjavne nemá oporu v úverovej zmluve, nakoľko nesporne zahŕňa aj nároky, na ktoré mu právo nevzniklo (úroky a poplatky za úver), čo samo osebe má za následok, prečo použitie uvedenej dohody žalovaným nemôže obstať.

39. Po preskúmaní obsahu formulára „zmluvy“ súd má za to, že k dojednaniu úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Dlžníkom v danom prípade vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostali, bez úrokov a bez poplatkov, preto nemôže obstať uplatnenie zrážok zo mzdy žalovaného na pohľadávku, ktorú vo výzve na začatie zrážok zo mzdy vyčíslil sumou 19.634,74 eur.

40. Zo žalobcom predloženého vyhotovenia zmluvy o úvere je zrejmé a je to vyjadrené už aj v samotnom označení jej jednotlivých častí (časť 1. Zmluvné strany- vyplní klient, časť 2.-žiadosť o poskytnutie úveru - vyplní klient, časť.3.1 predmet zmluvy o úvere- vyplní banka, príp. dlžník), že v danom prípade k uzavretiu úverovej zmluvy nemalo dôjsť stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalobca a jeho spoludlžník v Kežmarku dňa 08.07.2011 požiadali o úver vyplnením predmetného tlačiva prostredníctvom kolóniek v jeho časti 1 a 2, ktoré sú v ňom vypísané rukou a následne dňa 22.07.2011 malo dôjsť k schváleniu úveru bankou s vyplnením údajov o schválenom úvere v bode 3 tlačiva. Najskôr teda bola vypísaná dlžníkmi žiadosť o poskytnutie úveru tak, že táto obsahovala z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladaných zákonom číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch len výšku úveru (žiadanú dlžníkmi vo výške maximálne

10.000,-eur) a potom tam je uvedená už len žiadaná doba splácania úveru 10 rokov, spôsob čerpania a spôsob splácania úveru.

41. Podľa článku 3 bod 3.1 Obchodných podmienok pre úver lepšia splátka (čl. 18 pripojeného exekučného spisu XEr/XXX/XXXX) dlžník ako žiadateľ o úver klient navrhuje banke uzatvorenie zmluvy o úvere na základe návrhu. Návrh na uzatvorenie zmluvy je dlžník povinný vlastnoručne podpísať pred zamestnancom obchodného miesta a následne odovzdať na tomto obchodnom mieste. Súčasťou návrhu dlžníka sú všetky podmienky v zmysle OP a oboznámenia o RPMN...Priятие návrhu na spracovanie zo strany zamestnanca obchodného miesta nie je možné považovať za akceptovanie návrhu.

42. Podľa článku 4 bod 4.1, 4.3 a 4.4 týchto Obchodných podmienok banka je po vyhodnotení bonity dlžníka oprávnená návrh akceptovať, odmietnuť alebo upraviť podmienky požadovaného úveru, napr. výšku úveru, alebo dĺžku doby splácania úveru, výšku úrokovej sadzby...banka svoje rozhodnutie následne oznámi dlžníkovi...ak banka po vyhodnotení bonity klienta upraví požadovanú výšku úveru, dĺžku doby splácania úveru alebo výšku úrokovej sadzby, tak že neodporuje návrhu dlžníka, považuje sa to za akceptovanie návrhu...úpravy návrhu vykonané v súlade s týmto ustanovením OP sa nepovažujú za zmenu návrhu... oznámenie banka vykoná najmä telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu, ak dlžník nie je zastihnutý, písomné oznámenie mu bude doručené spôsobom uvedeným vo VOP. Ak dlžník neodmietne (telefonicky alebo písomne do 5 pracovných dní) upravenú výšku úveru, upravenú výšku úrokovej sadzby, ani upravenú dobu jeho splácania alebo ak banka schváli požadovanú výšku úveru a dobu jeho splácania, odošle jeden originál zmluvy klientovi.

43. Vychádzajúc z listinných dôkazov súd nemal za preukázané, žeby medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola uzatvorená zmluva o úvere s náležitosťami podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakladajúca nárok veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. musí byť uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme, pričom jej nedodržanie má v zmysle § 11 ods.1 písm.a) uvedeného zákona za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V danom prípade posudzovaná zmluva, ktorej súčasťou je v článku 3.9 aj dohoda o zrážkach zo mzdy podľa názoru súdu nebola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme, lebo prejavy vôle strán síce sú zachytené na listine, ale nie sú obsahovo zhodné, nie sú písomným návrhom a bezpodmienečnou, obsahovo zhodnou písomnou akceptáciou návrhu, teda nemožno vôbec hovoriť o platnom písomnom uzavretí zmluvy, čo je prvý dôvod, prečo nevznikol veriteľovi nárok na úroky a poplatky za úver, ale len na vrátenie jeho istiny.

44. Žalobca a jeho spoludlžník žiadali dňa 08.07.2011 o úver vo výške „maximálne“ 10.000,-eur s dobou splácania 10 rokov. Následne po posúdení ich bonity banka dňa 22.07.2011 podpísala doplnený návrh zmluvy o konkrétne údaje, za ktorých mal byť úver dlžníkom poskytnutý (výška úveru, výška mesačnej splátky, výška úroku, RPMN a pod.). Návrh zmluvy o úvere podpísaný dlžníkmi však takéto konkrétne údaje vôbec neobsahoval, ale obsahoval iba dva základné údaje - výšku istiny a dobu splácania (bez konkretizácie najmä výškou splátok, výškou RPMN, úroku a pod.). O náležitostiach úverovej zmluvy predpísaných v § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť dohoda strán, obojstranne zhodný prejav vôle, avšak tu bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu dlžníkov podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako v žiadosti dlžníkov uvedené podmienky. Bankou podpísaný návrh zmluvy tak možno považovať iba za nový návrh, s ktorým dlžníci (teda s úverom za takto presne stanovených podmienok) už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavili. Nič také žalovaný nepreukázal. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere preto aj z tohto dôvodu trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle strán uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na jednej alebo dvoch obsahovo zhodných listinách. Veriteľom modifikované zmluvné podmienky neboli dlžníkmi písomne prijaté, pričom telefonické neodmietnutie či súhlas, alebo konkludentné čerpanie úveru nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe strán, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods.1 predpisuje písomnú formu zmluvy, nemožno samotné neodmietnutie bankou zmenených podmienok úveru dlžníkmi na ktoré poukazujú Obchodné podmienky banky považovať za písomné prijatie zmeneného návrhu, lebo išlo by o obchádzanie zákonného občianskoprávneho pravidla v zmysle § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Keďže žiadosť o úver obsahovala len výšku žiadaného úveru a dobu splácania úveru, tak je zrejmé, že zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalovaného v časti 3 predmetného tlačiva zmluvy je zjavne obsahovo iná ako je žiadosť dlžníkov o poskytnutie

spotrebiteľského úveru, nakoľko na rozdiel od ich žiadosti obsahuje ďalšie údaje ako sú výška splátky, výška úroku, RPMN a podobne.

45. Ak teda právny predchodca žalovaného v časti 3 tlačiva uviedol údaje o úvere v návrhu vôbec neuvedené, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkmi, ale za nový návrh. Keďže dlžníci tento nový návrh právneho predchodcu žalovaného neodsúhlasili a svojím podpisom nepotvrdili, nemožno hovoriť o uzavretí zmluvy v súlade so zákonom. Na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmysle § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Nebolo preukázané, žeby bankou navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavila až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (so všetkými parametrami úveru uvedenými v bode 3 tlačiva), veriteľ má právo len na vrátenie sumy, ktorú dlžníkom poskytol.

46. Ak by aj návrh a prijatie návrhu boli perfektné, písomné a obsahovo totožné, aj tak by sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver podľa § 9 ods.2 písm. j) a k) zákona č.129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods.1) písm.a) zákona č.129/2010 Z.z. V zmysle § 9 odst. 2 písm.j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve nikde neposkytol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uviedol tam len sumu celkovej výšky nákladov (7.457,83 eur) čo je nepostačujúce, keď navyše ani nie je zrejmé, ako k uvedenej sume celkových nákladov došiel, keď tá po pripočítaní k úverovej istine absolútne nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (157,24 x 120 eur). Ak by dlžník mal hradiť 120 splátok po 157,24 eur ako je to jasne a výslovne uvedené v článku 3 zmluvy, potom by mal zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu spolu 18.868,80 eur a suma nákladov by tak pri úvere 10.000,-eur bola 8.868,80 eur a nie veriteľom uvádzaných 7.457,83 eur. Ak by suma celkových nákladov dlžníka spojených s úverom skutočne mala byť 7.457,83 eur tak, ako je to uvedené v článku 3 zmluvy, tak potom je zrejmé, že zmätočne a v rozpore s realitou je uvedená buď celková výška úveru alebo výška mesačnej splátky, čo by v zmysle § 9 ods.2 písm.g) resp. k) zákona bol len ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí nepochybne medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, koľko dlžník za celú dobu úverového vzťahu vlastne reálne zaplatí a teda o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade tento údaj v zmluve chýba, nie je pri údajoch o podmienkach úveru vôbec uvedený. Preto o nedodržaní tejto zákonnej požiadavky podľa názoru súdu nemožno mať pochyb. Podľa rozsudku Súdneho dvora- tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že neuvedenie celkovej čiastky k zaplateniu v zmluve môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona ani Smernice, navyše v situácii keď nesprávne a v rozpore so skutočnosťou bol tu v zmluve uvedený aj údaj o celkovej výške nákladov. O tom, že ide o kľúčový údaj svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, na ktorý veritelia často poukazujú a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera

nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

47. Pokiaľ teda bol úver poskytnutý vo výške 10.000 eur a žalovaný sa prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy snaží od žalobcu vymocť sumu 19.634,74 eura, je zrejmé, že sa domáha plnenia, na ktoré nemá nárok (a to aj po zohľadnení prípadných zákonných úrokov z omeškania).

48. Súd poukazuje na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

49. Dohoda o zrážkach zo mzdy má svoju zákonnú oporu v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka nazvanej záväzkové právo. V piatom oddiele tejto hlavy v rámci zákonnej úpravy zabezpečenia záväzkov je v § 551 obsiahnutá aj úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o všeobecnú úpravu vo všeobecnom predpise upravujúcom občianskoprávne vzťahy, t.j. o úpravu ktorá všeobecne platí tak pre režim spotrebiteľských ako aj nespotebiteľských vzťahov. To znamená, že pri aplikácii tejto úpravy na režim spotrebiteľských vzťahov a spotrebiteľských zmlúv nemožno mechanicky vychádzať len z tejto všeobecnej úpravy, ale je nevyhnutné prihliadať na osobitnú zákonnú úpravu pre tieto vzťahy, jej účel (ktorým je najmä ochrana spotrebiteľa) a špecifiká, keďže súd už uviedol, prečo nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že zmluvou o úvere uzavretou medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bol založený občianskoprávny spotrebiteľský vzťah.

50. Podľa § 551 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

51. Citované ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka teda výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

52. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá so žalobcom je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou, pričom obsahuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá vychádzajúc z jej formy a obsahu bola rovnako predformulovaná veriteľom zjavne bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah alebo ju zo zmluvy vylúčiť (napr. v podobe vyznačenia alternatívny súhlasím - nesúhlasím).

53. Vzhľadom na uvedené zákonodarca v snahe chrániť spotrebiteľa venuje zabezpečeniu, aby zmluvné dojednania zaväzujúce spotrebiteľa vyjadrovali jeho skutočne existujúcu vôľu mimoriadnu pozornosť, keď aj v ust. § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) v súvislosti s ochranou spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami stanovil, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo je zjavne aj prípad prejednávaneho sporu. Dôkazné bremeno na preukázanie individuálneho dojednania takého zmluvného ustanovenia pritom zaťažuje dodávateľa (viď § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka). V ustanovení § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje- pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za štandardnú (adhéznu) zmluvu. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Rovnako čl.3 ods.4 smernice 93/13/EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ

vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenia zaťažuje predajcu alebo dodávateľa na čo v prípade sporu musí prihliadať aj súd. Podporne vid' napr. komentár k § 53 Občianskeho zákonníka autorov JUDr. Imrich Fekete, CSc. JUDr. Martina Feketeová, Občiansky zákonník, prehľadný komentár, EPOS, Bratislava 2012 strana 197 z ktorého súd citoval.

54. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č.102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho §5a keď s účinnosťou od 1.5.2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. I keď úprava účinná až od 1.5.2014 nie je na danú dohodu uzavretú dňa 22.07.2011 aplikovateľná, nič to nemení na tom, že tvrdenie žalobcu o neplatnosti tejto dohody je správne. Vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy pri posudzovaní ktorej ako interpretačné pravidlo môže podporne slúžiť aj právna úprava účinná od 1.5.2014 je totiž nutné konštatovať, že zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do formulára zmluvy sa zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcu takúto dohodu vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva, žeby žalobca ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a o tom, čo vlastne toto dojednanie znamená. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal slobodnú možnosť sa rozhodnúť či na ňu pristúpi či nie, tak toto jeho tvrdenie súd nepovažuje za preukázané. Dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní dohody žalovaný neunesol. Zo spôsobu uzavretia úverovej zmluvy je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripravenou predtlačou) konajúcej osobe - žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je zrejmé, že ak chcel žalobca dostať spotrebiteľský úver, inú možnosť ako podpísať zmluvu ako celok, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy ani nemal. Súd v tejto súvislosti pripomína, že okrem dohody o zrážkach zo mzdy bolo úplne rovnakým spôsobom v bode 3.11 tlačiva zmluvy obsiahnuté aj dojednanie rozhodcovskej doložky, pričom v uznesení zo dňa 24.05.2018 č.k.5Er/503/2015-42 (vid' pripojený exekučný spis) súd právoplatne dospel k totožnému záveru, teda, že ani rozhodcovskú doložku, ktorá tu rovnako ako dohoda o zrážkach uzavretá bola v rovnakej listine žalobca nemal možnosť ovplyvniť ani vylúčiť, musel sa jej podriaďiť a táto nebola individuálne vyjednaná. Uvedený záver logicky platí aj na dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú takisto ako súčasť tej istej úverovej zmluvy.

55. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok zo zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcu ju uzavrieť (čo ju robí podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods.1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (§ 4 ods.8 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase jej uzavretia). Jednostranne vnútené dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy predložené spotrebiteľovi k podpisu bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy, t.j. základné živobytie žalobcu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O tom, že dohodou uzavretej v takejto forme sa vytvára výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa nemožno vôbec polemizovať, keďže aj sám zákonodarca to v dôvodovej správe k zákonu č.102/2014 Z.z. výslovne uviedol ako hlavný dôvod zmeny právnej úpravy s účinnosťou od 1.5.2014.

56. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o možnosti slobodného rozhodnutia sa žalobcu o tejto dohode a oboznámení žalobcu o spôsobe zabezpečenia pohľadávky z úveru pred podpisom zmluvy o úvere súd konštatuje, že nie je podstatné, či žalobca bol formulárove, šablónovite, formálne s takým zabezpečením oboznámený, ale podstatné je či ho mohol ovplyvniť a vylúčiť. Nebola preukázaná skutočná vôľa žalobcu zabezpečiť takto svoj záväzok preto ani prípadné oboznámenie žalobcu s ním nič nemení na tom, že nemohol ovplyvniť obsah dojednaní o dohode o zrážkach zo mzdy, čo v zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka znamená, že nemožno také dojednanie považovať za individuálne dojednané. Súd preto tvrdenia žalovaného vo svetle už uvedeného nepovažuje za unesenie dôkazného bremena o individuálnom dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy (§ 53 ods.3 Občianskeho zákonníka). Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnúc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy.

57. Podľa názoru súdu žalobcovi ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie (aj vzhľadom na vyššie popísaný záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru), na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal).

58. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

59. Podľa § 4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

60. Predformulované znenie Dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť (napríklad zaškrtnutím alternatívy súhlasím - nesúhlasím) sa dostalo objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné.

61. V danom prípade s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, žalobca a jeho spoludlžník boli povinní vrátiť žalovanému (právnemu predchodcovi žalovaného) len to, čo od neho dostali. Žalovaný si pritom od neho uplatňuje omnoho vyššiu sumu ako bola suma úveru poskytnutá žalobcovi a spoludlžníkovi. Pritom Dohodou o zrážkach zo mzdy by bez rozhodnutia súdu mal žalovaný možnosť uplatňovať si tak plnenie, na ktoré podľa posúdenia súdu nemá právo. Súd mal za to, že inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy v danom prípade nie je možné poskytnúť ochranu a ponechať žalovanému možnosť, aby si od žalobcu vymáhal finančné prostriedky, na ktoré nemá právo. Zároveň súd nepovažoval námietku žalovaného o neprípustnosti žaloby o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy za dôvodnú, nakoľko každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami (§ 3 ods.3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

62. K námietkam žalovaného, pokiaľ ide o procesnú prípustnosť žaloby žalobcu súd uvádza, že výpočet typov žalôb v § 137 CSP je len demonštratívny a v danom prípade zo samotného zákonného ustanovenia, najmä z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva vyplýva procesná prípustnosť žaloby a aj naliehavý právny záujem spotrebiteľa na tom, aby bolo uložené žalovanému zdržať sa použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky, keď aj § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa stanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Práve žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určil veriteľ svojím jednostranným rozhodnutím. Naliehavý právny záujem je daný, lebo napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalovaný zamestnávateľa žalobcu požiadal o zrážky zo mzdy v celkovej výške až 19.634,74 eur. Bez vyhovenia žalobe nie je neistota žalobcu odstránená. Na podporu svojho záveru o procesnej prípustnosti žaloby súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2016 sp.zn.14Co/9/2016 podľa ktorého nič nebráni vyhodnotiť dohodu ako neplatnú (§ 53 ods.5 OZ), hoci má základ priamo v znení zákona. Rovnaké závery vyplývajú tiež z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.4.2016 sp.zn.21Co/191/2015 (rozhodnutia sú verejne dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR).

63. Nie je podstatné, že momentálne zrážky zo mzdy v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia súdu nepokračujú, keďže nebolo žalovaným tvrdené, žeby vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobcu uskutočnil akékoľvek kroky k ukončeniu zrážok. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či aktuálne dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil (opätovne pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2016 sp.zn.14Co/9/2016). V súdenom spore sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o súdnu ochranu, aby jeho právne postavenie nebolo ohrozované použitím dohody o zrážkach zo mzdy založenej na existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy je preto namieste. V situácii zistenej neprijateľnej zmluvnej podmienky takej povahy a s tak závažnými dôsledkami, aké môže mať použitie dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré umožňuje bez súdnej kontroly siahnuť na príjmy, teda živobytie žalobcu napriek tomu, že poskytnutý mu bol len bezúročný a bezpoplatkový úver bolo potrebné žalobe žalobcu vyhovieť.

64. Čo sa týka ďalších námietok žalovaného proti uplatnenému nároku v rámci jeho obrany produkovanej v jeho vyjadreniach k žalobe zo dňa 30.11.2018 a 30.04.2019, k tomu súd dodáva nasledovné.

65. Pokiaľ ide o námietku o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, túto námietku súd nepovažoval za opodstatnenú. Je pravdou, že účastníci konania o neplatnosť právneho úkonu majú byť jeho účastníkmi. V danom prípade však bola postúpená pohľadávka z úverovej zmluvy na žalovaného vrátane všetkých súvisiacich práv, teda aj vrátane zabezpečenia pohľadávky t.j. aj z dohody o zrážkach zo mzdy, napokon dôkazom toho je aj skutočnosť, že žalovaný ako postupník požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy. Preto žalovaný je vecne pasívne legitimovaný v tomto spore. Žalovaný si nesprávne vykladá zákonné ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o posudzovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemusia byť účastníkmi konania pôvodný dodávateľ a jeho právny nástupca. V príslušnom rozsudku postačuje, ak súd neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ dôjde k právoplatnému rozhodnutiu či už vyslovením neprijateľnej zmluvnej

podmienky alebo spomínaným nepriznaním plnenia z nej, § 53a Občianskeho zákonníka znamená, že tento záver platí aj pre ďalších právnych nástupcov takého dodávateľa. K nedôvodnosti tejto námietky súd podporne poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 32Csp/193/2018 alebo 7Csp/186/2019, či Okresného súdu Trenčín sp.zn.14Csp/49/2018 (vid' bod 38 odôvodnenia) alebo Krajského súdu v Prešove sp.zn.15Co/45/2019 ako aj 4Co/118/2017 či Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.17Co/22/2019.

66. Pokiaľ ide o vyjadrenie petitu vo forme zdržania sa konania, na ktoré by pri právne bezvadnom právnom stave mal žalovaný nepochybne právo a jeho súladu/nesúladu s § 137 CSP súd uvádza, že zdržovací nárok má preventívnu povahu, pretože smeruje ako proti závadnému konaniu, ktoré rušiteľ už započal a dosiaľ v ňom pokračuje, tak aj proti konaniu, u ktorého vzhľadom k jeho sústavnosti hrozí, že v ňom bude pokračovať. Zdržovacím nárokom, ktorý vo všeobecnosti smeruje do budúcnosti má byť zabránené nielen v pokračovaní protiprávneho stavu, ale aj v opakovaní protiprávneho konania, ktoré bolo jeho príčinou. Extenzívny výkladom možno dôjsť k záveru, že zdržovacím petitom sa možno domáhať aj odstránenia už existujúceho a pretrvávajúceho závadného stavu. Tak je tomu aj v prejednávanej veci, nakoľko je nepochybné a bolo v spore preukázané, že Dohoda o zrážkach zo mzdy už bola predložená zamestnávateľovi žalobcu. To znamená, zdržovací petit už v tomto prípade funkciu preventívnu nemôže mať, ale môže mať funkciu odstránenia závadného stavu. Teda, že na základe právoplatného rozsudku súdu bude žalovaný povinný zdržať sa ďalšieho vyžadovania zrážok zo mzdy, ktoré by mal vykonávať zamestnávateľ žalobcu. Požadovanie uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy je možné považovať aj za formu zapieracej žaloby vlastníka (actio negatoria), ktorou sa vlastník domáha ochrany pred neoprávneným zásahom do jeho vlastníckeho práva. I keď žalobca je len jedným zo spoludlžníkov z úverovej zmluvy zo dňa 22.7.2011, nič to nemení na dôvodnosti žaloby, nakoľko žalobca má právo aj sám sa domáhať ochrany svojej mzdy pred zrážkami, nakoľko práve jeho majetok je nimi ohrozený, keď aj navrhovaný výrok vo veci samej smeruje k zdržaniu sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, a to práve a len vo vzťahu k žalobcovi.

67. Akceptácia názoru žalovaného, by zamedzovala prístup spotrebiteľa k podaniu žalôb s uvedeným obsahom a fakticky by znemožňovala spotrebiteľovi aktívnu ochranu jeho práv vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva a obmedzovala by ho iba na pasívnu ochranu práv (t.j. spotrebiteľ by sa mohol brániť iba v rámci žalôb týkajúcich sa nárokov zo spotrebiteľského práva, ktoré by smerovali voči nemu), čo by rozhodne nebolo v súlade so zmyslom platnej právnej úpravy, ktorá ponechala súdu oprávnenie posudzovať existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky ex offio, aj bez návrhu spotrebiteľa.

68. Súd na záver dodáva, že sa nestotožnil s názorom žalovaného ohľadom nedostatku právomoci súdu v danej veci rozhodovať s poukazom na rozhodcovskú doložku uvedenú v zmluve (čl. 3 bod 11 zmluvy o úvere). Predmetná rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a žalovanému sú iste známe okrem tohto (uznesenie vo veci XEr/XXX/XXXX) mnohé prípady, kedy bolo súdmi judikované, že takáto dohoda je neprijateľnou. Súd tu poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.5Co/44/2018 alebo Krajského súdu v Nitre sp.zn.25Co/208/2018 zo dňa 20.2.2019, kde tento krajský súd k neexistencii prekážky veci rozhodnutej v obdobnom prípade takisto uviedol, že aj v občianskoprávnom konaní bol súd prvej inštancie oprávnený preskúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá je podmienkou pre konanie rozhodcovského súdu a stotožnil sa so záverom o jej neplatnosti majúcim za následok aj neplatnosť (nulitnosť) rozhodcovského rozsudku, ktorý tak nemôže založiť prekážku veci rozhodnutej.

69. V súvislosti s nedôvodnosťou danej námietky žalovaného súd podporne poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/41/2015 a 5Co/219/2013, v ktorých sa už aj tento odvolací súd pri totožnej argumentácii jasne vyjadril k neexistencii prekážky veci rozhodnutej z rozhodcovského rozsudku vydaného na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a tiež na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/27/2011). Tento záver bol prijatý Najvyšším súdom Slovenskej republiky i v uznesení sp. zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9.2.2012 cit.: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.“

70. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP. V danom prípade bol žalobca plne úspešný, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však na

pojednávani výslovne uviedol, že náhradu trov si neuplatňuje, lebo mu žiadne nevznikli, súd vyslovil, že žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania a žalovaný ju nemá, lebo bol v celom rozsahu neúspešný. 71. Vo vzťahu k neodkladnému opatreniu nariadenému tu uznesením súdu zo dňa 20.11.2018 ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážky zo mzdy súd uvádza, že nakoľko žalobe žalobcu vo veci samej bolo v celom rozsahu vyhovené a nakoľko súd v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia jeho trvanie vymedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, nebolo potrebné žiadne ďalšie samostatné rozhodnutie vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.